సారం ఏమిటి అంటే చావులేని సత్‌పదార్థం నీ హృదయంలో ఉంది. శరీరానికి చావు వచ్చే లోపులో నీకు నేను అనేటప్పటికి శరీరం ఎలా గుర్తుకువస్తోందో అలాగ నీకు నేను అనేటప్పటికి నీ హృదయంలో ఉన్న చావులేని సత్‌పదార్థం నీకు గుర్తుకు వస్తే, దాని తాలుక అనుభవం నీకు వస్తే, శరీరం చనిపోయేటప్పుడు కూడా నేను ఉంటాను అనే అనుభవం నీకు వస్తుంది. అంటే శరీరం బతికి ఉండగా చావులేని సద్వస్తువుని ఎవడైతే పట్టుకోగలిగాడో, ఎవడైతే అనుభవైకవేద్యం చేసుకున్నాడో వాడు ఇమ్మోర్టల్ అవుతాడు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 25-05-2012, భీమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

భగవంతుడి లీల, ఆయన ప్రణాళిక ముందుగా మనకు తెలియదు. ఇది ఇలా జరిగితే బాగుండును, అది అలా జరిగితే బాగుండును అని మనం అనుకొంటాము కాని అది ఎలా జరుగుతుందో మనకు తెలియదు, అదే మాయ. ఇంకో క్షణంలో ఏమి జరుగుతుందో మనకు తెలియదు. జరిగేది అంతా ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. శాస్త్రంలో ఏమని చెప్పాడు అంటే మీరు తల్లిదండ్రులను చూడటంమానేసి అక్కడ ఆ కాలేజీ కట్టించాము, ఇక్కడ గుడికట్టించాము, అక్కడ నూతులు తవ్వించాము, అక్కడ పుణ్యకార్యాలు చేసాము అంటే ఆ మాటలకు అర్థం లేదు. తల్లిదండ్రులను చూసిన తరువాత మీరు ఇవన్నీ చేయవచ్చు. అంతేకాని తల్లిదండ్రులను చూడటంమానేసి ఇటువంటి మాటలు చెప్పటం అనవసరం. అంటే మన డ్యూటీ మనం చెయ్యాలి. అందుచేత నీ ధర్మం ఏదో నువ్వు చేసి అదనంగా ఏమైనా మంచి పనులు చెయ్యి అంతేగాని ధర్మాన్ని విడిచిపెట్టి నేను ఏదో మంచి పనులు చేసాను అంటే ఆ మాటల వలన ఉపయోగం లేదు. కొంతమంది ఆ వ్యక్తులు ఇప్పుడు లేకపోయినా వారు చెప్పిన మాటలు జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటాయి. రమణమహర్షి, రామకృష్ణుడు చెప్పిన మాటలు నదులు, సముద్రాలు దాటి ఇతర దేశాలలో కూడా ప్రతిధ్వనించాయి. దీనికి ఆ మాటలలో ఉన్న సత్యం, ఆ మాటలలో ఉన్న పవిత్రత కారణం. మీ బుద్ధి పరిశుద్ధంగా ఉంటే, మీ హృదయం పవిత్రంగా ఉంటే అందులో నుండి వచ్చిన మాటకు మరణం ఉండదు. మన హృదయంలో పవిత్రత లేనప్పుడు ఏదో లౌకికంగా తెలివైన మాటలు మాట్లాడినా వాటికి లైఫ్ ఉండదు. పవిత్రతలో నుండి, ఏకాగ్రతలోనుండి, ప్రవీణతలో నుండి వచ్చిన మాటకు శక్తి వస్తుంది. రామకృష్ణుడికి ఏమీ చదువు లేకపోయినా ఆయన మాటలు ఇప్పటికీ సజీవంగా ఉన్నాయి. ఎందుచేతనంటే ఆయన హృదయంలో కపటం లేదు, ఆయన హృదయాంతరాళాలలో నుండి వచ్చిన ప్రేమపూరితమైన మాటలు కాబట్టి అవి సజీవంగా ఉన్నాయి.

ఆసక్తి ఉంటే దుఃఖం వస్తుంది, ఆసక్తి ఉంటే భయం వస్తుంది. సర్వఅనర్థాలకు

ఆసక్తే కారణం అని పరమాత్మ చెప్పాడు. దుఃఖం అంటే ఏమిటో నాకు తెలుస్తోంది, భయం అంటే ఏమిటో నాకు తెలుస్తోంది మరి ఆసక్తి అంటే ఏమిటి? కర్మఫలం పట్ల కాంక్ష అంటే కర్మఫలం నేను అనుకొన్నట్లుగానే రావాలి అని నువ్వు అనుకొంటూ ఉంటే అదే ఆసక్తి. కర్మఫల దాత ఈశ్వరుడు. నువ్వు పని చేయటానికి మాత్రమే పనికివస్తావు. దానిఫలితం ఎంత ఇవ్వాలో, ఎలా ఇవ్వాలో, ఎప్పడు ఇవ్వాలో నిర్ణయించేది ఈశ్వరుడు. అది నువ్వు అడిగినా, అడగకపోయినా ఇస్తాడు. అడిగితే ఎక్కువ ఇవ్వడు, అడగనంతమాత్రంచేత తక్కువ ఇవ్వడు. దానియందు మనకు విశ్వాసం లేదు కాబట్టి ఇంతఫలం రావాలి అని కోరుకొంటున్నాము, అదే ఆసక్తి. కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తి ఉంటే మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. నీకు ఆసక్తి లేకపోతే మనస్సు అంతర్ముఖమవుతుంది. ఆసక్తి లేనప్పడు భయరహితంగా ఉంటావు. స్వార్థం లేకుండా పనిచేయటం వలన ఫలితం రాదేమో అని మనం అనుకొంటాము కాని మనం చేసే ప్రతి పనికి ఫలితం భగవంతుడు ఇచ్చి తీరతాడు.

నిత్యకర్మలు, నైమిత్తికకర్మలు, కామ్యకర్మలు, నిషిద్ధకర్మలు అని కర్మలను మనం రకరకాలుగా చేస్తాము. నిత్యకర్మలు అంటే మన శరీరం నిలబడటానికి, మన సంసారం సాగటానికి మనం రోజూ చేసే పనులను నిత్యకర్మలు అని చెపుతారు. నైమిత్తిక కర్మలు అంటే ఏదో సందర్భాన్ని బట్టి చేస్తాము. ఎవరో పెళ్ళికి, ఫంక్షన్‌లకు పిలిస్తే వెళతాము అంటే ఏదో నిమిత్తమాత్రంగా వచ్చే పనులను నైమిత్తికకర్మలు అంటారు. కామ్యకర్మలు అంటే మనకు అవసరం లేకపోయినా కేవలం కోరికలతో చేసే కర్మలను కామ్యకర్మలు అంటారు. నిత్యకర్మలు ఎలాగూ తప్పవు. గృహస్థులకు నైమిత్తిక కర్మలు కూడా తప్పవు ఎందుచేతనంటే మనిషి సంఘజీవి. అయితే కామ్యకర్మలను తగ్గించుకోమని శాస్త్రంలో చెప్పారు. స్వార్థమే పరమార్థం అనుకునేవారు చేసే పనులలో కామ్యకర్మలే ఎక్కువ ఉంటాయి. కీర్తి కాంక్ష కోసం చేసేపని కూడా కామ్యకర్మే. మనం కేవలం పని, పనికోసమే చేస్తే అది కామ్యకర్మ కాదు, అది నిష్కామకర్మ అవుతుంది. నిష్కామకర్మ కూడా ఒక యోగం. డబ్బు సంపాదించటం కంటే, విద్య సంపాదించటంకంటే పూర్వజన్మల నుండి వస్తున్న వాసనలను నాశనం చేసుకోవటం చాలా కష్టం. కర్మను యోగంగా చేస్తే వాసనాక్షయం అవుతుంది. నిష్కామ కర్మ కూడా వాసనాక్షయానికి సహకరిస్తుంది. కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తి లేకపోతే అసలు మనస్సు చలించదు. నిష్కామకర్మ అంటే కోరిక లేకుండా పనిచేయటం. భగవాన్ ఒకమాట చెప్పారు భగవంతుడు అడిగినవాడికి అడిగినదే ఇస్తాడు, ఏమీ అడగనివాడికి అన్నీ ఇచ్చి, చివరకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తాడు అని చెప్పారు.

కొంతమంది భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను సైన్స్‌తో పోలుస్తారు. భగవద్గీతను తీసుకొని వెళ్ళి సైన్స్‌తో పోలిస్తే అది భగవంతుడిని అవమానపరచినట్లు అని వారికి తెలియదు.

సైన్స్ అనేది నీ బుద్ధికి సంబంధించినది. తాత్కాలికంగా అది నిజంలాగ అనిపిస్తుంది. కాల ప్రవాహంలో దానిని తీసి అవతల పడేస్తారు, అది కలకాలం నిలబడదు. నీ బుద్ధి చెప్పింది ఏదీ నిజంకాదు. నీ హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మ చెప్పింది మాత్రమే సత్యం. అందుకే దానిని భగవాన్ ఉవాచ అంటారు, దీనిని మనం మర్చిపోకూడదు. నిషిద్ధకర్మలు అంటే భగవంతుడు భగవద్గీతలో ఏ పని మనల్ని చేయవద్దు అని చెప్పాడో ఆ పనులను మనం వదులుకోవాలి. పనిచెయ్యటం నీవంతు. కష్టపడుతున్నాము ఏమీ కలిసిరావటంలేదు అంటే వస్తుందో రాదో అది వేరేవిషయం, నీ డ్యూటీ నువ్వు చెయ్యాలి. మీ అమ్మ మెడలో గొలుసులు లేకపోతే మీరు మొత్తానికి ఆమెను చూడటం వదిలేయకూడదు. మీ అమ్మపట్ల నీ డ్యూటీ నువ్వు చెయ్యాలి, భగవంతుడు చెప్పాడు కాబట్టి ఆమెను చూడాలి. భగవంతుడు చెప్పాడు కాబట్టి ఆ పని మనకు ఇష్టం లేకపోయినా అది చెయ్యాలి. భగవంతుడు ఏ పని అయితే వద్దు అని చెప్పాడో అది మనకు ఎంత ఇష్టం అయినా ఆ పని చేయకూడదు. భగవంతుడు చెయ్యమని చెప్పిన కర్మను చేయటం అది మన డ్యూటీ. మనకు ఇష్టంలేకపోయినా భగవంతుడు చెప్పాడు కాబట్టి ఆ పని చెయ్యటం వలన అది మనలను మహోన్నతమైన స్థితికి తీసుకొనిపోతుంది. ఒక పని నీకు మంచి పని కింద అనిపించినా భగవంతుడు ఆ పని వద్దు అంటే దానిని వదిలేయాలి. ఎందుచేతనంటే నీ తెలివితేటలకు భగవంతుడు చెప్పింది అర్థం కాదు. మనం చెయ్యవలసిన పని మానకూడదు, చెయ్యకూడని పని చెయ్యకూడదు. ఏది చెయ్యాలి, ఏది చెయ్యకూడదు అని నిర్ణయించేది నీ బుద్ధికాదు, అది పరమాత్మ చెప్పాలి.

ఏ మనిషి అయినా ప్రారబ్ధం అనుభవించాలి అని శాస్త్రం చెపుతోంది. దీనికి భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే మనస్సు బాహ్యముఖం అయిన వాడికి ప్రారబ్ధం కాని, మనస్సు అంతర్ముఖం అయినవాడికి ప్రారబ్ధం ఏమిటి, ఏమీ లేదు అన్నారు. అయితే మనస్సును ఎవడు అంతర్ముఖం చేయగలడు అంటే అది ఒక్క గురువుకే సాధ్యం. గురువు అంటే ఆ శరీరానికి సంబంధించిన వాడు కాదు, గురువు అంటే ఆత్మ, జీవన్ముక్తి అంటే ఈ శరీరంలో ఉండగానే వారు ముక్తి స్థితిని పొంది ఉంటారు, ఈ తనువు తాను కాదని వారికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. రమణ భగవాన్, రామకృష్ణపరమహంస జీవన్ముక్త స్థితిని పొందారు. విదేహముక్తి అంటే ఆ దేహాన్ని ప్రాణం విడిచిపెట్టే టైములో వారు ముక్తిని పొందుతారు, త్యాగరాజు అలా పొందారు. ఇంక క్రమముక్తి అంటే కొంతమందికి మరణించే టైములో చిన్నచిన్నవాసనలు మిగిలిపోయి ఉంటాయి. ఈ చిన్నవాసనలకోసం మరల వారికి దేహం ఇవ్వటం ఎందుకని భగవంతుడు ఏమి చేస్తాడు అంటే సూక్ష్మలోకాలలో ఆ చిన్న దోషాలను అనుభవింపచేసి వారికి ముక్తిని ప్రసాదిస్తాడు, అది క్రమముక్తి. నువ్వు ఆసక్తి లేకుండా పనిచేయటం నేర్చుకుంటే అనాసక్తి అలవాటు అయిపోతుంది. అప్పడు సుఖం నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. అప్పడు

సుఖంకోసం, శాంతికోసం నీవు బయట వ్యక్తులమీదగాని, పరిస్థితులమీదగాని ఆధారపడ నక్కరలేదు. గాంధీగారు భగవద్గీతకు అనాసక్తి యోగం అని పేరు పెట్టారు. నువ్వు ఆసక్తి లేకుండా జీవించటం వలన, కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తి లేకుండా ఉండటం వలన నువ్వు భయరహితుడవు అవుతావు అంటే అభయస్థితిని పొందుతావు.

మేము అది సాధించాము, ఇది సాధించాము అని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు. వీడు ఏదైనా సాధించగలడా? ఈశ్వరుడు సాధించి పెట్టింది నేను సాధించాను అంటాడు. నేను అది సాధించాను, ఇది సాధించాను అని నువ్వు అనుకొంటూ ఉంటే అదే కర్తృత్వం, అదే నీ దు:ఖానికి కారణం. ఏవో బాహ్యకారణాల వలన దు:ఖం వచ్చింది అని అనుకొంటాము కాని మన దు:ఖానికి కర్తృత్వమే కారణం. వాడి శరీరం తోటో, మనస్సుతోటో, తెలివితోటో ఇలా వాడు కానిదానితో తాదాప్యం పొందుతూ ఉంటాడు, దానివలన కూడా దు:ఖం వస్తుంది. వాళ్ళు మావారు అంటున్నావు. నీ శరీరమే నీదికానప్పడు ఎవరు నీవారు. ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే ఎవరూ ఎవరికీ ఏమీకారు, ఇవి అన్నీ మనస్సు యొక్క కల్పితాలు అని చెప్పారు ఇది మీరు బాగా గుర్తు పెట్టుకోండి. మనం బాగుపడాలంటే ఒకటి నేర్చుకోవాలి. మన ఇంట్లో గొడవలను కాని, సంఘంలోనుండి వచ్చే గొడవలను కాని మనం లోపలకు తీసుకోకూడదు. మామిడిపండు టెంకను నాకినట్లుగా మనం ప్రపంచంలోని విషయాలను నాకటం నేర్చుకొన్నాము. ఇలా ఏదో ఒక విషయాన్ని నాకుతూ ఏదో రోజున చనిపోతున్నాము. కర్మఫల కాంక్షవద్దు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. కర్మఫలం పట్ల కాంక్ష వద్దు అని చెపుతున్నాను కాబట్టి అసలు కర్మ చెయ్యటం యందే విరక్తి పెట్టుకోవద్దు. నువ్వు ఏమీ పనిచెయ్యవు అనుకో నీకు అసలు పొట్ట ఎలా వెళుతుంది. పని మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టాలి కాని మీరు పనిని విడిచిపెట్టకూడదు. సర్వకాల సర్వఅవస్థలలో కర్మఫలం పట్ల అపేక్ష వద్దు. నీశరీరం ఉన్నా లేకపోయినా స్వప్నంలో కూడా ఆశించవద్దు. కర్మఫలానికి నువ్వు కారణం కావద్దు. ఒకవేళ కర్మఫలం నీకు వచ్చినా అది నేనే సాధించాను అని అనుకోవద్దు. నేనే సాధించాను అనుకొంటే కర్మఫలానికి నువ్వు కారణం అవుతున్నావు కాబట్టి మరల ఆకర్మ నిన్ను చుట్టుకొంటుంది, నువ్వు దానిని అనుభవించాలి. మీ అమ్మను చూడాలి కాబట్టి చూడు. నీకోరికతో సంబంధం లేకుండా మీ అమ్మ నీకు ఏదైనా ఇస్తే తీసుకో, అందులో దోషం లేదు. అడిగి పుచ్చుకొంటే దానివలన దోషం వస్తుంది.

రావణాసురుడిని చంపటానికి రాముడు, కంసుడిని చంపటానికి కృష్ణుడు ఇలా రాక్షససంహారం కోసం భగవంతుడు అనేక అవతారాలలో వచ్చాడు. మనం రాక్షసులం కాకపోయినా రాక్షసగుణాలు మనలో ఉన్నాయి. దైవసహాయం లేకుండా ఈ గుణాలలో నుండి మనం బయటకు రాలేము. వాసనా క్షయంకోసం మనం ఏదో ప్రయత్నం చేస్తున్నాము

కాని ఫెయిల్ అయిపోతున్నాము. రాక్షససంహారం కోసం రామావతారం, కృష్ణావతారం ఎలా వచ్చాయో అలాగే ఆచార్యపురుషులు, గురువులు ఈ భూమికి వచ్చి మనకి సహాయం చేస్తేనే కాని మనలో ఉన్న రాక్షసగుణాలను బయటకు లాగి కాల్చి బూడిద చేయలేము. వారి సహాయం లేకపోతే ఒకవేళ మనం ప్రయత్నం చేసినా కేవలం మన తెలివితేటల వలన వాటిలోనుండి మనం విడుదల పొందలేము. సమానబుద్ధికలవాడు అంటే నిష్కామకర్మ చేసేవాడు చనిపోయిన తరువాత జీవుడు ప్రయాణం చేసేటప్పుడు పుణ్యపాపములను వాడి కూడా పట్టుకొని వెళ్ళడు, వాటిని ఈ భూమిమీదే వదిలేసి వెళ్ళిపోతాడు. ఎందుచేతనంటే పుణ్యంవాడికి అక్కరలేదు, పాపం వాడికి అక్కరలేదు, పుణ్యం, పాపం రెండూ కూడా మనిషిని బంధిస్తాయి. ఫలాసక్తి ఉన్నవాడు పుణ్యపాపములను కూడా పట్టుకొనివెళతాడు. కాని ఫలాసక్తి లేనివాడికి వాటితోపనిలేదు, వాటిని ఈ భూమిమీదే వదిలేస్తాడు.

గురునానక్ ఏమన్నాడు అంటే నీకు వందకోట్లు డబ్బు ఉండవచ్చు, ఆ డబ్బు మాట వదిలెయ్యి. ప్రాణంపోయి ఈలోకాన్ని విడిచిపెట్టి పరలోకానికి వెళ్ళేయాత్రలో కనీసం నీ ఇంటి దగ్గర ఉన్న గుండెసూదిని అయినా నువ్వు కూడా పట్టుకొనివెళ్ళగలవా అని అడిగాడు. భగవాన్‌ను ఒక భక్తుడు ప్రశ్న అడిగాడు, లోపల పరమాత్మ ఉన్నాడోలేడో కాని మనకు దేహం ఒకటి కనిపిస్తోంది, ఈ ప్రపంచం మన కళ్ళకు కనిపిస్తోంది, వీటివలన ఏమైనా ప్రయోజనం ఉందా అని అడిగాడు, ప్రయోజనం ఉంది అని చెప్పారు. దేహం చనిపోయేలోపులో అంటే ఈ దేహం ప్రపంచంలో ఉండగానే అంటే నీ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నప్పడే ఈ దేహాన్ని, ఈ ప్రపంచాన్ని ఉపయోగించుకొని నీ హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మను దర్శించటమే ఈ దేహం యొక్క ప్రయోజనం, ఈ లోకం యొక్క ప్రయోజనం. స్వరూప జ్ఞానాన్ని పొందటానికి ఈ దేహాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి. తనని తాను తెలుసుకున్నవాడు జ్ఞాని, తనని తాను తెలుసుకోకుండా వాడు ఎన్ని విషయాలు తెలుసుకొన్నావాడు అజ్ఞానే. అంటే నువ్వు ఎవరివో నువ్వు తెలుసుకోకుండా, నీ స్వరూప జ్ఞానం సంపాదించకుండా మిగతావి ఎన్ని సంపాదించినా అవి ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. షేక్స్‌ఫియర్ ఏమన్నాడు అంటే మీరు వెయ్యికోట్లు సంపాదించినట్లు కల వచ్చింది అనుకోండి. మెలకువ వచ్చాక ఆ వెయ్యికోట్ల కోసం వెతుక్కొంటారా, లేదు. ఎందుకు వెతుక్కోవటం లేదు అంటే అది అబద్ధం అని మీకు తెలిసిపోయింది. అలాగే మీకు ఆత్మానుభవం కలిగితే ఈ జాగ్రదవస్థలో మీకు ఉన్న కోట్ల రూపాయలు కూడా అంతే. నీకు స్వప్నంలో జరిగే సంఘటనలు ఎంత నిజమో ఈ జాగ్రదవస్థలో జరిగే సంఘటనలు కూడా అంతే నిజం. అయితే ఆ స్వప్నం పొట్టిగా ఉంటుంది, ఈ స్వప్నం పొడుగ్గా ఉంటుంది. చివరకు నీ శరీరానికి సంబంధించిన చావు కూడా అబద్ధమే ఎందుచేతనంటే నీ స్వరూపానికి చావు లేదు.

రెండవ అధ్యాయంలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే ఉన్నదేదో ఉంది, లేనిదేదో లేదు, ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు, ఉన్నదిపోదు లేనిది రాదు అని చెపుతూ మనం అనుమానం మనుషులం అని ఆయనకు తెలుసుకాబట్టి చివరలో ఏమన్నాడు అంటే మీరు నమ్మిన, నమ్మకపోయినా ఇది నిశ్చయం అన్నాడు. నువ్వు అసలు లేవు. లేనిదానిని ఉంది అనుకొంటున్నావు. ఇప్పడు నువ్వు నేను, నేను అంటున్నావు కదా. ఆ నేను నిజంగా లేదు. కాని ఉంది అనుకొంటున్నావు కదా. లేనిదానిని ఉంది అనుకొంటున్నావు కాబట్టి ఆ నేనుకే ఈ బోధ. ఆ నేను లేదని నీకు తెలుస్తుంది అనుకో అప్పడు ఉన్నది ఒక్కటే. అన్నం తినాలి అంటే ఆకలి ఉండాలి. ఆకలి లేకుండా అన్నం ఎలా తింటారు. మీకు దాహంగా ఉంటే మంచినీళ్ళు కావాలి అంటారు. దాహం లేకపోతే మంచినీళ్ళు వద్దు అంటారు. అలాగే జిజ్ఞాస ఉన్నవాడికి జ్ఞానం కావాలి కాని జిజ్ఞాస లేనివాడికి జ్ఞానం గురించి చెప్పినా వాడు వినడు. జ్ఞానం సంపాదించాలనే అపేక్ష ఉంటే మీకు జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. ఈ మధ్యన ఒక మిత్రుడు నా దగ్గర మీ భగవాన్ టీచింగ్ కంప్లీట్ టీచింగ్ కాదు అన్నారు. నేను ఆయనతో వాదనలోకి దిగలేదు. రమణభగవాన్ టీచింగ్ జ్ఞానయోగం పట్ల ఇష్టం ఉన్నవారికే నచ్చుతుంది కాని జ్ఞానమార్గంలో లేనివారికి అయన టీచింగ్ నచ్చదు.

మనం చేసే పనిని ఓర్పుగా, నేర్పుగా చేయాలి, చేసే పనియందు మనస్సు పెట్టి చేయాలి, పెర్ఫెక్టుగా చెయ్యాలి, అక్కడ కంప్లీట్‌నెస్ ఉండాలి, అది కూడా యోగం. ఫలకాంక్ష పట్ల ఆసక్తి లేకుండా చేయటం కూడా యోగం. ఫలకాంక్ష పట్ల ఆసక్తి లేకపోయినా ఫలం వస్తుంది, అది మీకు తెలియకపోవటం వలన దానిపట్ల కాంక్ష పెట్టుకొంటున్నారు. ఆ పని చేసేటప్పడు పుణ్యపాపములు మీకు తగులుకోకుండా చెయ్యాలి. అంటే ఆ పని చేయటం వలన మీకు పుణ్యం అంటుకోకూడదు, పాపం అంటుకోకూడదు, రెండూ అంటుకోకుండా చెయ్యాలి. ఇదంతా కలిపితే కర్మని యోగంగా చెయ్యటం. కర్మను యోగంగా చెయ్యటంవలన ఆ కర్మ నిన్ను బంధించదు, వాసనాక్షయం అవుతుంది, అంటే కొత్త వాసనలు రావు, పాత వాసనలు పోతాయి. మీకు డబ్బు ఉంది, బంగారం ఉంది, అన్నీ ఉన్నాయి, కాని మనస్సులో శాంతిలేదు అనుకోండి వీటివలన ప్రయోజనం ఏముంది. మీకు ఎన్ని ఉన్నా శాంతి లేని వాడికి సుఖం లేదు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 13-06-2012, గుండుగొలను)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మౌనం అంటే నోరుమూసుకొని కూర్చోవటంకాదు, ఎక్కడయితే మనస్సు నిశ్శేషంగా అణిగిపోయిందో అక్కడనుండి మౌనం వస్తుంది, అది ఆత్మకు సంబంధించినది. మౌనం చాలా శక్తివంతమైనది, అది మీకు ఉపదేశం చేస్తుంది. అది సైలెంట్‌గా పనిచేస్తుంది.